

Boer M. in Friesland:

Aan de oostgrens van ... boert onze familie al bijna twee eeuwen centraal in het Friese veenweidegebied. Samen met mijn vrouw heb ik het bedrijf in 2016 overgenomen van mijn ouders. Mijn vrouw en ik zijn beiden van 1982 en samen hebben wij 3 kinderen. De overname viel samen met de omschakeling naar een biologische melkveehouderij en het inkrimpen van de veestapel. Deze stap vloeide voort uit de wens om een meer zelfvoorzienend te worden, minder afhankelijk te zijn van toeleveranciers. Zo hadden wij begin 2015 een omvang van 95 melkkoeien en 70 stuks jongvee, nu zijn dat er 65 en 45. Maar omdat er geen mais, aardappelpersvezels, kunstmest, bestrijdingsmiddelen, etc meer hoeven worden aangekocht is er aan de kostenkant fors gesneden. Daar komt bij dat we onze biologische melk sinds 2016 aan Henri Willig Kaasmakerij leveren, dit levert een stabiele forse meerprijs op ten opzichte van de gangbare melkprijs. Het melkvee stond eerst in de Friese Stjelpboerderij, sinds 1980 staat het vee in de ligboxstal. Sinds die tijd wordt het grootste deel van de grond regulier gepacht van een Stichting, bijna 50 hectare van de in totaal 58 hectare grasland. Ons bedrijf bestaat uit twee kavels, een huiskavel van 37 hectare en 1 op afstand van 16 hectare (900 meter over de openbare weg). Zelf hebben wij 7,5 hectare in eigendom. De grondsoort is klei op veen, ideaal voor de biologische boer.

Sinds het jaar 2000 doet ons bedrijf aan agrarisch weidevogelbeheer. Omdat mijn ouders vrij extensief waren hadden ze grasland "over". Op dit surplus werden weidevogelpakketten uitgestelde maaidata gelegd, vooral op het minder courante huiskavelland ver gelegen van de boerderij. Omdat de pakketten en het management niet aansloten bij de wensen van de weidevogels was de periode tot 2010, voor zowel de weidevogels als de melkkoeien, niet succesvol. De weidevogelpopulatie boerde achteruit en de kwaliteit van de bodem daalde zienderogen. Ook had het bedrijf meer hoogkwalitatief ruwvoer nodig om in de eiwitbehoefte van de gegroeide melkveestapel te kunnen voorzien.

2010 was het aanvangsjaar van een nieuwe contractperiode van het agrarisch natuurbeheer (SNL). Ik heb toen externe kennis ingehuurd om met minder land meer voor de weidevogels te kunnen doen. Op advies van de experts is het areaal weidevogelbeheer gedaald van 20 hectare naar 8 hectare. Maar deze 8 hectare werd wel veel diverser ingericht, met plasdrassen, hoogwaterpeil, kruidenrijk grasland, extensief weiden, etc. Daarnaast houden we met het bedrijfsmanagement rekening met de wensen van de weidevogels. Dus vroeg in het seizoen weiden in de nabijheid van het land waar de meeste vogels broeden. Zodoende ontstaat er prachtig kuikenland voor later in het seizoen. Door het succes van deze methode zit er inmiddels weer meer dan 20 hectare grasland in weidevogelbeheerpakketten. De melkveetak komt weer in gedrang omdat er niet geweid kan worden daar waar de vogels broeden en er nu eenmaal minder eiwit in het gewas zit. Zelfs op moment van schrijven lopen er nog tientallen vogels met kleine kuikens in onze percelen. Wat een rijkdom! Vanwege dit feit, en het minder succesvolle weidevogelbeheer van onze verplaatste buurman, zou de naastgelegen 30 hectare zeer welkom zijn. Ook omdat ik zeker weet dat met mijn management de weidevogelpopulatie en de bodemvruchtbaarheid een boost krijgen.

Samengevat:

Boer M. is biologische boer, enthousiast en vernieuwend en bovendien winnaar van de Gouden Grutto 2017. Kortom wel iemand die iets kan en bewezen kwaliteit levert!

De buurman (boer H.) van boer M. is verhuisd, waardoor er 33 hectare aan zijn boerderij te koop komt maar kan dit zelf niet financieren. Die wil boer M. er dolgraag bij om zodoende zijn bedrijf en weidevogelbeheer verder door te voeren. Tot nu toe is hij daar erg succesvol mee en hij ziet goede kansen om dat hier door te zetten.

Op dit moment zit er nagenoeg niks op dit land. De grond is eigendom van een vermogende familie die deze grond altijd in pacht uitgaf aan boer H.